

Comentaris de Silo
Centre d'Estudis
Punta de Vacas 2008

Transcripció vídeo **EL MISSATGE**

Avui ens dirigirem especialment als missatgers que estan reunits en diferents parcs del món. Els nostres comentaris s'hauran de referir a les característiques més generals del Missatge.

Antecedents del Missatge

Començarem per considerar els antecedents d'El Missatge que es troben a dos materials produïts el 1969. El primer és un escrit conegut com "La Mirada Interna" que es va començar a escriure en aquest lloc de Punta de Vacas el 1969 i que es va editar per primera vegada el 1972. El segon antecedent és un discurs, una al·locució, coneguda com "L'Arenca de la Curació del Sofriment" i que es va donar el 4 de maig de 1969 en aquest mateix lloc. Aquests materials es van continuar difonent en diferents formats i se'ls van agregar desenvolupaments que es van editar com a títols i llibres separats i que, finalment, van acabar per configurar els volums de les obres completes de l'autor.

Crec encertat dir que tota l'obra produïda no passa en cas de ser un conjunt d'adaptacions i desenvolupaments temàtics dels dos antecedents citats.

Així és que si bé l'obra pot ser desdoblada en diferents gèneres literaris, psicològics, socials i d'altres, el nucli de les diferents elaboracions es redueix als dos antecedents esmentats. Per això, els diferents escrits i les diferents intervencions públiques no són sinó extensions, desenvolupaments i explicacions de les produccions bàsiques que hem esmentat anteriorment.

Fa poc temps, va aparèixer El Missatge plasmat per primera vegada en un volum publicat el juliol de 2002 sota el títol de "**El Missatge de Silo**". Tres parts divideixen internament aquests escrits: el Llibre, l'Experiència i el Camí.

El Llibre no és sinó La Mirada Interna. L'Experiència és la part pràctica del Missatge plasmat a través de vuit cerimònies. Finalment, El Camí és un conjunt de reflexions i suggeriments.

Aquí podria acabar la consideració entorn del Missatge i els seus antecedents. Tanmateix, voldria estendre'm breument sobre alguns tòpics que es desprenen de l'Arenca de la Curació del Sofriment i han servit de referència i han permès el desenvolupament de temes individualment i socialment importants com el referit a les distincions entre dolor i sofriment...

L'Antecedent de l'Arenca de la Curació del Sofriment

En l'Arenga, el coneixement més important per a la vida està referit a la comprensió del sofriment i a la superació del mateix sofriment. L'important és distingir entre dolor físic i el sofriment mental.

Se sofreix per tres vies: la de la percepció, la del record, la de la imaginació. El sofriment delata l'estat de violència, violència que està connectada al temor: temor a perdre el que es té; al que s'ha perdut; i a allò que es desespera assolir. Se sofreix perquè no es té o perquè es té temor en general... Temor a la malaltia, a la pobresa, a la solitud i a la mort.

La violència té per arrel el desig. El desig apareix en diferents graus i formes que van des de l'ambició més desmesurada fins a les aspiracions més simples i legítimes. Atenent aquest punt, per la meditació interna, l'ésser humà pot reorientar la seva vida. El desig motiva la violència que no queda a l'interior de les persones sinó que contamina el medi de relació.

També s'observen aquí les diferents formes de violència i no només la primària que és la violència física. Sens dubte, estan a més les formes de violència econòmica, racial, religiosa, sexual, psicològica, moral i altres més o menys amagades o dissimulades.

.....
(Extracte 1969)

... "La violència en l'home, moguda per aquest tipus de desigs, no queda només com a malaltia en la seva consciència, sinó que actua al món dels altres homes exercitant-se amb la resta de la gent.

No creguis que parlo de violència referint-me només al fet armat de la guerra, és la violència física. Hi ha una violència econòmica: la violència econòmica és aquella que et fa explotar un altre; la violència econòmica es dóna quan robes a un altre, quan ja no ets germà de l'altre, sinó que ets un au de rapinya per al teu germà. Hi ha, a més, una violència racial: creus que no exercites la violència quan persegueixes un altre que és d'una raça diferent de la teva, creus que no exerceixes violència quan el difames, per ser d'una raça diferent de la teva? Hi ha una violència religiosa: creus que no exercites la violència quan no dones feina, o tanques les portes, o acomiades algú, per no ser de la teva mateixa religió? Creus que no és violència religiosa assetjar aquell que no combrega amb els teus principis mitjançant la difamació; assetjar-lo en la seva família, assetjar -lo entre la seva gent estimada, perquè no combrega amb la teva religió? Hi ha altres formes de violència que són les imposades per la moral filisteia. Tu vols imposar una forma de vida a altres, tu has d'imposar la vocació a l'altre... però qui t'ha dit que ets un exemple que cal seguir? Qui t'ha dit que pots imposar una forma de vida perquè et plau? On és el motlle i on és el tipus perquè tu l'imposes?...

Vet aquí una altra forma de violència. Únicament pots acabar amb la violència en tu i en els altres i en el món que t'envolta, per la fe interna i la meditació interna. No hi ha falses portes per acabar amb la violència. Aquest món és a punt d'esclatar i no hi ha forma d'acabar amb la violència, no busquis falses portes. No hi ha política que pugui solucionar aquest afany de violència embogit. No hi ha partit ni moviment al planeta que pugui acabar amb la violència. No hi ha falses sortides per a la violència al món..."

(Fi extracte 1969)

.....

En aquesta Arenga es destaca la necessitat de comptar amb una conducta simple que orienti la vida. També es diu que la ciència i la justícia són necessàries per vèncer el dolor, però la superació dels desigs primitius és necessària per vèncer el sofriment mental.

Són molts els elements que passen d'aquesta Arenga a diferents llibres tals com "Humanitzar la Terra"; "Cartes als meus Amics"; "Diccionari de l'Humanisme" i "Parla Silo" i també a exposicions com "L'Acció Vàlida", "El Sentit de La Vida", "Humanisme i Nou Món"; "La Crisi de la Civilització i L'Humanismo"; " Què entenem avui per Humanisme Universalista", etc.

L'Antecedent del Llibre La Mirada Interna

L'altre antecedent, La Mirada Interna, tracta sobre el sentit de la vida. El tòpic principal sobre el qual discorre és l'estat psicològic de contradicció. Allà s'aclareix que el registre que es té de la contradicció és el sofriment i que la superació del sofriment mental és possible en la mesura que s'orienti la pròpia vida cap a accions no contradictòries en general i, en particular, cap a accions no contradictòries en relació amb altres persones.

Aquest llibre, conté el germen de l'espiritualitat social i personal i d'una Psicologia i Antropologia molt àmplies que van des dels llibres "Psicologia de la Imatge" i "Apunts de Psicologia", fins a "Mites Arrels Universals". També apareix en intervencions públiques com "Sobre allò que és humà"; "La Religiositat al Món Actual" i "El tema de Déu", allà es produeixen nous desenvolupaments i aplicacions de La Mirada Interna.

És clar que els antecedents que estem esmentant en relació amb **El Missatge de Silo** es barregen i impliquen mútuament sobretot en la segona i tercera part perquè en el que fa a la primera, és La Mirada Interna la que es transcriu directament.

En obres literàries com les "Experiències Guiades" o en contes, apareixen aquestes transcripcions, aquestes traduccions, hi ha relats i ficcions, o bé en "El

Somni i l'Acció" o el "Bosc de Bomarzo", es deixa veure el fort contingut d'una Psicologia que ja es manifestava en els antecedents que venim esmentant des del començament.

Per acabar amb aquests breus comentaris voldria anotar que el Missatge és expressió d'una espiritualitat personal, però també social, que va confirmant la seva veritat d'experiència a mesura que passa el temps i es manifesta en diferents cultures, nacionalitats, estrats socials i generacionals.

Una veritat d'aquest tipus no necessita dogmes ni formes organitzatives fixes per al seu funcionament i desenvolupament. Per això, els "missatgers", és a dir aquells que senten i porten a d'altres el Missatge, destaquen sempre la necessitat de no acceptar coaccions sobre la llibertat d'idees i creences, i de tractar tot ésser humà de la mateixa manera que un desitja ser tractat.

Aquest alt valor en les relacions interpersonals i socials fa, alhora, que els missatgers treballin contra tota forma de discriminació, desigualtat i injustícia.

.....

(Transcrit per Andrés Koryzma)